Dosarul nr. 3-4909/2024;
2-24131645-12-3-20112024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

01 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Vrancean Natalia
Cu participarea avocatului reclamantului Negru Cristina
reprezentantului pârâtului Tașlîc Nestor-Artur

examinând în ședință de judecată închisă, cauza în procedura contenciosului administrativ la acțiunea depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

La 20.11.2024 reclamantul ***** a depus o acțiune în instanța de judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea Deciziei nr. ***** din 17.10.2024 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat (în esență) că, nu poate reveni în Bangladesh, din motivele indicate în interviul IGM, ultimul este membru al *****, care primea amenințări din partea partidului de guvernământ *****, însă Inspectoratul General pentru Migrație, direcția azil și apatridie a constatat că situația din țara de origine a reclamantului Bangladesh nu prezintă pericol atât pentru viață, cât și pentru securitatea acestuia.

A mai declarat că, nu poate să se întoarcă în Bangladesh, deoarece are frică pentru viața sa și nu se simte în siguranță. Astfel, solicită admiterea cererii și anularea deciziei Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. ***** din 17.10.2024 și obligarea autorității să-i acorde protecție umanitară pe teritoriul RM în conformitate cu art. 19 al Legii 270/2008.

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată ***reclamantul ***** și avocatul său Negru Cristina***, au susținut integral argumentele expuse în cerere de chemare în judecată și au solicitat admiterea pretențiilor.

Reprezentantul pârâtului din cadrul IGM- Taşlîc Nestor-Artur***,*** fiind prezent în ședință judiciară nu a recunoscut pretențiile din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acestora din motivele de fapt și de drept invocate în referință

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea refuzului și obligarea acordării unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova, este **admisibilă,** dar urmează a fi **respinsă** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea Deciziei nr. ***** din 17.10.2024 și obligarea acordării unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, (1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Din actele cauzei prezentate de participanții la proces în calitate de probă rezultă că, la 17.04.2024, ***** s-a adresat cu cerere de azil către Direcția azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație (f.d.1-2 dosar administrativ)

Prin decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. ***** din 17.10.2024, s-a respins cererea de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova (f.d. 26-31 dosar administrativ).

Prin comunicare din 29.10.2024, lui ***** i-a fost adus la cunoștință referitor la respingerea cererii de azil prin Decizia nr. ***** din 17.10.2024.

Nefiind de acord cu Decizia nr. ***** din 17.10.2024, la 20.11.2024 ***** s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, Decizia nr. ***** din 17.10.2024, privind respingerea cererii de azil, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin

acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de una din formele de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod Administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Conform art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil și integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

Instanța atestă că, acțiunea a fost depusă în instanță la 20.11.2024, iar conform comunicatului, cet. ***** i-a fost adus la cunoștință referitor la respingerea cererii de azil la 29.10.2024 (f.d. 32 dos. adm.), astfel instanța de judecată constată că acțiunea a fost depusă cu respectarea termenului, fiind astfel admisibilă.

Circumstanțe privind fondul cauzei.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 16 din Lege privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18 decembrie 2008, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecţie umanitară; c) protecţie temporară; d) azil politic.

Conform art. 42 alin. alin. (1) și (2) din Lege privind azilul în Republica Moldova,

(1) la soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menționată expres în cererea de azil sau în plângere.

(2) La soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

Conform art. 43 din Legea privind azilul în Republica Moldova, (1) Cererile de azil sînt

examinate în mod individual, obiectiv și imparțial de către un personal calificat, care cunoaște standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informațiile precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situației lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecție, în condițiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiției de refugiat și aflării în una din situațiile pentru care se acordă protecție umanitară.

(4) Cererile de acordare a protecției temporare se examinează în conformitate cu art.22-27.

Conform art. 44 din Legea privind azilul în Republica Moldova, atunci când o parte din motive sau când toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sânt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sânt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil; b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil; c) declarațiile solicitantului sânt considerate coerente și plauzibile și nu sânt contrazise de informațiile din țara de origine, relevante pentru cazul acestuia; d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate; e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Conform art. 45 Legea privind azilul în Republica Moldova, (1) actele considerate ca fiind o persecuție, în sensul art. 17, trebuie: a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art. 15 alin. (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XII din 24 iulie 1997; b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sânt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menționată la lit. a).

(2) Actele de persecuție care pot fi calificate ca atare potrivit alin. (1) pot să ia forma: a) actelor de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; b) măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sânt discriminatorii sau care sânt aplicate într-o manieră discriminatorie; c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate; d) imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate; e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17; f) abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: a) existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului

execuției; b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; c) amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Conform art. 48 Legea privind azilul în Republica Moldova, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine. O temere bine întemeiată de persecuție sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acțiuni exercitate de solicitant după părăsirea țării de origine, în special, în cazul în care s-a stabilit că acțiunile respective constituie expresia și continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în țara de origine.

Instanța de judecată reține că prin noțiunea de azil se înțelege o instituție juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecție, recunoscându-i statutul de refugiat și acordându-i protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic.

Din analiza probelor din dosar rezultă că, reclamantul ***** a invocat că s-a născut în anul 1993, este cetățean al Bangladeshului.

În susținerea identității sale, solicitantul de azil a prezentat la Direcția azil și apatridie (în continuare Direcție) copia pașaportului național de călătorie eliberat la 20.06.2022 și valabil până la 19.06.2032.

La 17 aprilie 2024 solicitantul de azil, s-a adresat la Direcția azil și apatridie (în continuare Direcție) cu o cerere pentru acordare unei forme de protecție în Republica Moldova.

Solicitantul a susținut că, din motiv că este membru a *****, și cât se afla în Bangladesh, primea amenințări de la partidul de guvernământ ***** și la 05.07.2022 a fost agresat fizic de către membrii acestui partid, în urma la ce a suferit o leziune osoasă gravă pe partea stângă a pieptului urmare loviturii cu un băț.

A mai indicat că, până la incidentul dat a fost reținut de organele de drept timp de 9 zile, fiind implicat împreună cu alți membri BNP la devastarea sediului ***** din or. Narayanganj. Ulterior, prin intermediul unui cunoscut cu ajutorul unei agenții care recrutează persoane la muncă a obținut viză în Republica Moldova.

Referitor la motivul solicitării azilului, acesta a declarat, că îi este frică pentru viața și siguranța sa (f.d. 24 dosar administrativ).

Prin Decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, nr. ***** din 17.10.2024, s-a respins cererea de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. (f.d.26-31 dosar administrativ)

Prin comunicarea din 29.10.2024, ***** i-a fost adus la cunoștință referitor la respingerea cererii de azil prin Decizia nr. ***** din 17.10.2024 (f.d. 32 din dosar administrativ)

Nefiind de acord cu Decizia nr. ***** din 17.10.2024, la 20.11.2024 reclamantul a contestat-o în instanța de judecată. (f.d.6-7).

Instanța atestă că, pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave, la fel trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție sau vătămare gravă la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție, de faptele relevante referitoare la țara de origine, de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

În același timp, este important de stabilit dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara în care s-ar reîntoarce, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturile omului într-o țară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări.

Din analiza declarațiilor reclamantului rezultă că, acestea au un caracter general și nu sunt susținute de dovezi obiective care să confirme implicarea personală și activă a acestuia în activitatea politică a partidului menționat, nici existența unor acte de persecuție individualizate îndreptate în mod direct împotriva sa.

Totodată, instanța constată că reclamantul nu a prezentat probe care să confirme adresarea sa către autoritățile statului de origine pentru protecție sau imposibilitatea reală de a beneficia de protecția acestora. Simpla invocare a situației politice din Bangladesh **sau eventuala participare a sa la unele proteste anti-guvernamentale** unde au fost înregistrate ciocniri cu forțele ordine **(f.d. 16-21 dos. adm.),** nu este suficientă pentru a justifica acordarea unei forme de protecție internațională.

De asemenea, din informațiile de țară analizate de autoritatea competentă și verificate de instanță, rezultă că deși în Bangladesh există tensiuni politice, acestea nu sunt de natură să genereze automat un risc generalizat pentru orice persoană afiliată unui partid de opoziție, în lipsa unor circumstanțe personale distincte.

Totodată, se atestă că reclamantul nu a fost constrâns să părăsească țara de origine într-un mod forțat și nu riscă de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art.3 din Convenția Europeană a Drepturilor omului, or persoana care este supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

În aceste condiții, instanța apreciază că nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea statutului de refugiat sau a protecției umanitare, iar decizia Inspectoratului General pentru Migrație este legală, temeinică și adoptată cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

Astfel, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată, în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației. Prin

urmare, instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actelor administrative contestate, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamant, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de *****, ca fiind neîntemeiată.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Instanța atestă că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, Decizia nr. ***** din 17.10.2024 cu privire la respingerea cererii de azil, este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea Deciziei nr. 6229/24//DAA din 17.10.2024 de respingere a cererii de azil și obligarea la acordarea unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3).

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător